

eller andre slige personlige Hensyn. Naar den højtærede Finansminister stiller sig paa det Standpunkt, ønsker jeg at staa langt borte derfra. Men man mærker endnu mere, hvor langt man er kommet ned, naar vi nu under Forhandlingerne ser det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) træde til og fremdrage Mindet om Albertidagene. Jeg kan forsikre det ærede Medlem og alle andre ærede Medlemmer at der ingen retfærdige Bebrejdelser mod mig er i dette Forhold, uden at jeg selv har gjort mig dem mange Gange. Jeg havde den Gang for megen Tro til den Mand og havde jeg ikke haft det den Gang, havde jeg set, hvad jeg nu ser, er det en Selvfølge, at jeg ikke havde optraadt paa den Maade, som jeg gjorde. Dette har jeg tidligere sagt, og det skal jeg ikke opholde mig ved yderligere. Men naar man her finder, at der er Grund til som Retorsion, eller hvad man vil, at tage det frem, er det for mig et Vidnesbyrd om, hvad Grund man staa paa i denne Sag.

Jeg tror nu ikke, at vi kommer til noget andet Resultat for denne Sags Vedkommende end det, der allerede blev nævnt første Dag. Selv om vi blev ved at forhandle, og selv om vi vilde tage lange Diskussioner op om Berettigelsen af Nøddøgn og alt sligt, tror jeg ikke, vi kom videre alligevel og for yderligere at understrege og fremhæve det Standpunkt, som Venstre staa paa i denne Sag, mener jeg det rigtigst at slaa det fast ved en Paastand paa Overgang til Dagsorden. Jeg skal da fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

Idet Folketinget udtaler:

at saafremt Salget af de dansk vestindiske Øer ikke kan udsættes til efter Krigen, bør Beslutningen om Afstaaelse af Øerne i alt Fald træffes af en Rigsdag, valgt i Henhold til den nye Grundlov,

gaar Tinget over til Dagsordenen.

Formanden: Paastanden paa Overgang til Dagsorden lyder altsaa saaledes:

Idet Folketinget udtaler:

at saafremt Salget af de dansk vestindiske Øer ikke kan udsættes til efter Krigen, bør Beslutningen om Afstaaelse af Øerne i alt Fald træffes af en Rigsdag, valgt i Henhold til den nye Grundlov,

gaar Tinget over til Dagsordenen.

Det er herom, Forhandlingerne nu drejer sig.

J. C. Christensen: Jeg har kun et Par Bemærkninger at tilføje. Den højtærede Finansminister nævnede sidst, da han havde Ordet, at Vælgerne ogsaa kunde faa Sagen forelagt paa anden Maade end ved et Rigsdagsvalg, han talte om Folkeafstemning. Jeg er ikke forberedt paa at give Svar herpaa, hvad Finansministeren ogsaa forudsatte, at jeg ikke var. Jeg benægter ikke, at Vælgerne kan komme til at stemme om selve Afstaaelsen af Vestindien ved en saadan Folkeafstemning rundt omkring i Sognene, men jeg tror ikke, at Finansministeren har Ret i, at det kan ske uden Agitation. Jeg tror nærmest, det maa være en Fejltagelse, thi den højtærede Finansminister kender vort Folk lige saa godt som jeg, og han maa vide, at det neppe vil kunne ske uden Agitation. Selve Tanken om Folkeafstemning skal jeg ikke sige mange Ord om. Hvis den er noget andet eller mere end en Taleblomst eller en Indvending fra Finansministerens Side, hvad jeg dog maa antage, den er, vil den formentlig komme frem senere under denne Sags Behandling. Hvis den ikke afgøres nu ved, at vi faar Flertal for vor Dagsorden, maa den fremsættes senere i Forslags Form, saa man kan forstaa, hvad der er ment dermed, ellers er det umuligt at udtale sig derom. At staa op her og tage Stilling til en Udtalelse, som ikke er udformet, saa at man kan se, hvad Meningen er, vil den højtærede Minister neppe kunne faa nogen til. Jeg mener, at den Vej, vi foreslaar, nemlig at lade Vælgerne afgøre det foreliggende Spørgsmaal, er den korteste og rigtigste, og jeg tror, at det ogsaa for de kommende Sager vil være godt, at vi faar Valg. Derfor anbefaler jeg Paastanden om Overgang til Dagsorden til det høje Tings Vedtagelse.

Konseilspræsidenten (Zahle): Ministeriet føler sig overfor den amerikanske Medkontrahent forpligtet til at søge en Realitetsafgørelse i den foreliggende Sag og kan derfor ikke modtage en Dagsorden, som udskyder Afgørelsen i længere Tid. Men Ministeriet har saa langt fra noget imod, at det danske Folks Vælgere og ogsaa Vælgerne efter den nye Grundlov kommer til at ytre sig om denne Sag, og derfor kan Ministeriet, saaledes som allerede af min ærede Kollega Finansministeren udtalt, gaa ind paa, at der til Beslutningen her knyttes en Betingelse om Folkeafstemning, saa at alle de Kvinder og Mænd i Danmark, der har Valgret efter den nye Grundlov, kommer til at stemme